

Hvis der er sket a contooprævning hos kunderne før, kan beløbet allerede tidligere være indbetalt til staten.

De forbrugsregistrerede gartnere nettoafregner inden den 15. februar afgiften på baggrund af oplysninger fra gartnerens net om slutafregningen. Altså at den potentielle fulde afgiftsbelastning på gartnerens forbrug har været 50 kr./GJ ab gartner. De forbrugsregistrerede gartnere skal således f.eks. afregne 25.000 kr. inklusive varme til beboelsen knyttet til gartnerierne.

Det skal dog understreges, at der vil være enkelte fjernvarmeforbrugende virksomheder, der selv om de i øvrigt opfylder kravene til varmeforbrug og godtgørelsens størrelse, ikke vil kunne benytte den foreslåede ordning.

Der er mange variationer i den måde fjernvarmesyningen er organiseret på i forskellige egne af landet.

Indeværende forslag er udformet indenfor rammerne af forenklingsarbejdet. En løsning, der tilgodeser alle forbrugere af varme, der kan få betydelige afgiftsgodtgørelser, vil være særdeles kompliceret at gennemføre.

Det vil kræve, at der fastsættes regler for, hvordan budgettering og afregning af afgifter fastsættes og koordineres for alle de forskellige varmeproducenter og varmeforbrugere; der leverer og transporterer varme i forbundne net. Sådanne regler vil ikke i tilstrækkeligt omfang kunne tage højde for den mest praktiske måde at indrette sig på, hvilket de nuværende rammeregler giver mulighed for.

Regeringen vil dog fortsætte undersøgelserne af mulighederne for at lave en generel ordning, der ikke komplicerer administrationen unødigt. Det vil blandt andet ske i samarbejde med de berørte erhverv.

Sondring mellem energi til procesformål og rumvarme

Sondringen mellem energi til procesformål og energi til varmeformål er helt central i energiafgiftslovene. Årsagen hertil er, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt afgiften af energi, der anvendes til procesformål, men ikke af energi, der anvendes til rumvarmeformål. De pågældende regler findes i mineralolieafgiftslovens § 11, naturgasafgiftslovens § 10, kulafgiftslovens § 8 og elafgiftslovens § 11.

Imidlertid er regelsættet for sondringen mellem procesenergi og varmeenergi ganske komplekst. Skatteministeriet har derfor overvejet, hvorledes reglerne kan gives større klarhed ved at gøre selve procesdefinitionen klarere end tilfældet er i dag. I forbindelse hermed har det været afgørende, at grænsen mellem procesenergi og energi til rumvarmeformål ikke for-

rykkes, idet en sådan ændring af grænsen vil kunne stille nogle virksomheder dårligere end i dag, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med regeringens skattestop.

Skatteministeriet har overvejet mulighederne for at erstatte de nuværende godtgørelsesregler med en mere generel bestemmelse. Det er imidlertid opfattelsen, at indførelsen af en sådan bestemmelse ikke kan foretages uden at forrykke den nuværende grænse for, hvornår et energiforbrug anses for at være godtgørelsesberettiget eller belagt med afgift. Dermed vil en sådan ændring indebære en utilsigtet ændring af enten virksomhedernes afgiftsbelastning eller reglerens provenuvirkning. Endvidere er det Skatteministeriets opfattelse, at enhver ændring vil give anledning til nye grænsetilfælde.

Skatteministeriet har i forbindelse med analysen af godtgørelsesreglerne ligeledes undersøgt muligheden for at vende op og ned på strukturen, således at der altid er godtgørelse, men dog ikke til nærmere specificerede varmeformål. Dette indebærer imidlertid en reel risiko for, at grænserne mellem proces og varme bliver ændret, hvilket også vil have såvel provenumæssige som erhvervsøkonomiske konsekvenser, hvorfor en sådan ændring ikke kan anbefales.

Der foreslås følgende præciseringer vedr. rumvarme og procesvarme:

Godtgørelse af opvarmning af konstruktioner af bygninger

Det foreslås, at godtgørelsesreglerne præciseres for så vidt angår visse former for opvarmning i forbindelse med konstruktion af bygninger. I Landsskatterettens afgørelse i TfS 200.431 LSR blev den hidtidige praksis, hvorefter varmekanoner, der blev benyttet til opvarmning af konstruktionsmæssige hensyn i forbindelse med konstruktion af bygninger, underkendt. Efter den hidtidige praksis blev sådan energi anset for »rumvarme«, hvorefter der ikke var godtgørelse af afgiften. Landsskatteretten anså imidlertid sådan energianvendelse for energi til proces og traf derfor afgørelse om, at afgiften kunne godtgøres. Afgørelsen gav anledning til, at Told- og Skattestyrelsen udsendte et genoptagelsescirculære med meddelelse om den nødvendige praksisændring.

Denne præcisering ændrer ikke på de kriterier, der lægges til grund for sondringen mellem rumvarme og procesenergi. Disse kriterier er en del af det generelle CO₂-afgiftssystem, som allerede er notificeret og godkendt efter statsstøtteregeleterne af Europa-Kommissionen. Det vurderes derfor, at præciseringen ikke skal